

„LASSEX”

BESCHERMER
VOOR ALLE
IJZERWERKEN

Bevordert
deugdelijke las

**N.V. EERSTE
VLAARDINGSE
VERFFABRIEK**

VLAARDINGEN
Telefoon 3692

13e Jaargang No. 2

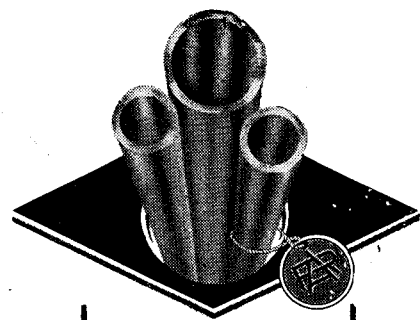
februari 1961

DE DRIEMASTER

MAANDORGAAN

VAN DE JONGEREN ORGANISATIE VRIJHEID EN DEMOCRATIE

NAADLOZE
STALEN
BUIZEN

N.V. Rijnstaal
v/h J. W. OONK & CO.

ARNHEM

Tel. 24941/45 Postbus 42

Europese perspectieven

Allen die de Europese zaak werkelijk ter harte gaat hebben dezer dagen een morele klap moeten incasseren. Het gesprek in Parijs van de regeringsleiders van de „zes” en hun secundanten (na het tête à tête De Gaulle-Adenauer) heeft duidelijk gemaakt, dat voor een lange tijd de politieke integratie in Europa geen schijn van kans heeft. En i n t e g r a t i e was het ideaal van velen in het oude werelddeel. Het was meer nog en indringender de strohalm waaraan men zich vasthield in de verwarde en verwarrende wereldsituatie van onze tijd. Een geïntegreerd, een federatief Europa — economisch en politiek geïntegreerd — en dan graag groter dan dat der „zes”, zou weliswaar geen „derde macht” kunnen zijn, maar toch een nieuw perspectief bieden. Zo was ongeveer de gedachte van velen. En niets is begrijpelijker dan de teleurstelling, die er hier en daar zal zijn, ook en vooral bij de jongeren.

De „Europese federalisten” laten wij hierbij voor het gemak buiten beschouwing. Onder de lieden nl. die zo bijzonder veel en hartstochtelijk vergaderden, reisden, schreven en praatten over en voor het „Europa één”, zijn er die nu hun liefde voor het supra-nationale wat vergeten en de plannen van de Franse president omhelsen, omdat ze hoe dan ook tot een Europese blokvorming kunnen leiden. Onder deze omgezwaaide „Europese federalisten” zijn er zelfs, die de „derde macht” bereikbaar achten. Dat zij op De Gaulle wedden behoeft niet te verwonderen.

Maar de begrijpelijke teleurstelling van de „gewone mensen”. Is zij ook gerechtvaardigd? Met andere woorden, was deze gang van zaken niet te verwachten en is het ook niet reëler maar eerst naar een confederatie, naar een „Europa van de vaderlanden” te streven? Misschien was de gang van zaken te verwachten. Dat Frankrijk, heel Frankrijk niet Europees denkt, was bekend. Dat Frankrijk de Europese Defensie Gemeenschap torpedeerde (om Duitsland!), heeft ieder kunnen waarnemen. Ja, zal men zeggen, maar Schumann dan, de promotor van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal? Men vergis zich niet! Schumann heeft Frankrijk nimmer vergeten. Monnet trouwens ook niet. En men volgde Schumann nu eens in zijn uitlatingen, en Monnet ook, dan blijkt, dat de „gloire” van De Gaulle hun niet helemaal voorbij is gegaan. Dat Adenauer reminiscenties heeft aan het rijk van Karel de Grote, is waarschijnlijk geen belangstellende ontgaan. Men had dus een en ander kunnen voorzien, zeker na de

„Machtsübernahme” door De Gaulle, maar toch ook wel er voor.

Dit betekent nog niet, dat de teleurstelling ongerechtvaardigd is. Het tweede deel van de vraag, of het niet reëler is naar een confederatie te streven op dit moment, moeten wij nl. ontkennend beantwoorden. Ook al hecht men nog zoveel waarde aan een Europees blok, de hoogte van de prijs ervoor heeft een grens. En de prijs die nu betaald moet worden is beslist te hoog.

* * *

De basis van de Europese Economische Gemeenschap, de E.E.G., is het komen tot een grondwettelijke politieke samenwerking met behoud van ieders zelfstandigheid. De doelstelling van de E.E.G. houdt met de economische integratie niet op. Deze basis is gelegd op de bekende conferentie van Rome, op Nederlands initiatief gehouden na het mislukken van de pogingen om tot de Europese Defensie Gemeenschap te komen. Het was in Rome en daarna in Brussel weer Frankrijk, dat uitzonderlijke voorwaarden verbond aan de medewerking. Het was Nederland, dat op het stuk van de vrijhandelsgedachte en op het terrein van de landbouw water in de wijn deed. De concessie aan Frankrijk op het gebied van de vrijhandel heeft geleid tot de Vrijhandelsassociatie van de „zeven” onder leiding van Engeland, dat tevens in de politieke (!) doelstellingen van de E.E.G. geen lust had.

De E.E.G., het zij uitdrukkelijk gezegd, loopt op dit moment inderdaad nog niet van supra-nationaliteit over. Maar deze economische gemeenschap kwam (sneller dan aanvankelijk gedacht werd) tot bloei doordat handel en nijverheid van de landen der „zes” zich baseerden op onherroepelijke verdragsbepalingen, op integratie en niet op opportunistisch getint overleg. Niet alleen Engeland moest van de politieke doelstelling van de E.E.G. niets hebben. Ook Frankrijk was er geen liefhebber van, vandaar dat er concessies nodig waren om dit land mee te krijgen. Na het aan de macht komen van De Gaulle wilde Marianne wel mee blijven doen aan de E.E.G. om de economische voordelen, maar dan zolang die er zijn. De Gaulle gaf echter goed te kennen dat de integratie niet verder zou kunnen gaan en dat de politieke doelstelling hem niet alleen onverschillig was, maar zelfs tegenstond.

Politieke samenwerking in Europa is slechts mogelijk onder leiding van Frankrijk. Generaal De Gaulle kent maar één ding: de „gloire” van „La France”. Frankrijk moet een dominerende rol in de wereld

spelen, altijd. Wij kunnen ons deze gedachte niet goed voorstellen. Wij denken daarvoor te pragmatisch, te veel van de feiten uit. Het Franse volk, en haar leiders dachten, denken en zullen voorlopig ook nog wel blijven denken in Cartesiaanse geest.

Dit betekent dus dat een Europees blok naar de Franse idee onder leiding moet staan van Frankrijk. De confederatie zal een Frans-Duits, met Frans voorop, karakter dragen. Zo niet, dan doet Frankrijk niet eens mee. In dit verband is het goed te memoreren dat De Gaulle op de Parijse bijeenkomst tegen onze minister Luns sprak in de geest van: „teken nu maar en treedt toe, bevalt het niet, dan kunt U er toch altijd weer uitstappen”.

Wanneer er nu geen E.E.G. bestond, wanneer er dus van de economische integratie nog helemaal niets was, wanneer we een schone lei hadden, dan zou er voor de confederatie in de geest van „bevalt het niet, dan stappen we er uit” iets zijn te zeggen. Maar nu is de prijs te hoog. We draaien nu de integratie terug waarvoor offers (de E.V.A.) zijn gebracht. Want men moet goed begrijpen dat bij een Europese politieke confederatie een Europese economische federatie onbestaanbaar is. In een volledig economisch geïntegreerd Europa zal men een Europese economische en sociale politiek moeten voeren. En wij zien niet hoe men deze onderdelen (van toch wel zeer zwaar gewicht) los kan maken van de algemene politiek.

* * *

Om het economische en sociale aan te passen aan het politieke in het Europa van de „zes” zal men steeds meer en meer en vrij spoedig helemaal moeten afstappen van het federatieve in de economische gemeenschap en overstappen op het confederatieve. Op zijn best zal de economische integratie stil blijven staan bij het nu bereikte. Maar dan kon zij wel eens een sta in de weg worden voor de economische groei en bloei van de landen van de „zes”.

President De Gaulle heeft met zijn idee van „la gloire pour La France” kennelijk niet door, dat het thans in de worsteling tussen twee systemen gaat om de kwestie of wij in welvaart de communisten kunnen voorblijven. Dat is afhankelijk van de ontwikkeling van onze economische positie. En daarom mag geen middel ongebruikt blijven om die positie te verstevigen. Wij hebben reeds eerder de vraag gesteld of het van Nederland verstandig was in de E.E.G. te kruipen. Het antwoord op die

(vervolg van pag 1)

vraag is nu niet interessant meer, evenmin als de vraag of de E.E.G. zo gelukkig is, eenmaal de keuze gedaan, zal men er van moeten maken wat er van te maken is. En de kans om dat te doen wordt nu verkleind.

De Gaulle's drang naar „gloire” is in feite tragisch. Hij offert er iedere samenwerking en de daardoor mogelijke kracht aan op. Hij maakt in wezen bezwaar tegen Britse deelneming aan de confederatie. Dat zou een tegenwicht kunnen zijn tegen al te grote ambities. De houding van Adenauer is niet minder tragisch. Der Alte meent, daarin gesteund door Kennedy, in de confederatie Frankrijk wat te kunnen beteu-

gelen. Als de teugel al te strak wordt maakt Frankrijk zich eenvoudig uit de confederatie los.

Zonder twijfel zal Frankrijk pogen de confederatie voor het karretje van de Afrika-politiek te spannen (een politiek die blijkbaar Benelux-partner België nogal aanspreekt). Ook dit is zonder meer tragisch. Dacht generaal De Gaulle nu werkelijk dat de Afrikaanse staten niet door hebben dat La France in de confederatie de boven- toon voert? Zou een federatief Europa niet meer vertrouwen inboezemen? De eind januari gehouden bijeenkomst van Afrikaanse parlementariërs en leden van het Europese Parlement stemt in ieder geval hoopvol. Een geïntegreerd Europa, dat niet

teveel over de politiek spreekt, kan in Afrika wat klaar maken en de slag met de communisten om de hoogste levensstandaard ook daar winnen.

Dat voor 19 mei de gedachten in Parijs en Bonn nog zullen veranderen is uitgesloten, alle optimisme van minister Luns (die onze belangen bijzonder goed heeft verdedigd tegen een overmacht) ten spijt. Voor ons land en zijn economie is dit alles schadelijk, zeker, maar daar komen wij wel overheen. Voor geheel Europa is het politiek en moreel veel schadelijker. Het blijft halverwege de weg staan, keert niet radicaal terug, maar gaat zitten dromen over „la gloire”. Daarom is de klap hard voor allen, die de Europese zaak ter harte gaat.

BOTE DE BOER Lzn.

Opnieuw: de ontwerp-resolutie Nieuw-Guinea

Een gewijzigde tekst

Op het jaarlijkse congres in Leeuwarden besloot de algemene vergadering de behandeling van de toen ingediende ontwerp-resolutie over Nederlands Nieuw-Guinea niet tijdens het congres te doen plaats vinden. Bij verschillende JOVD-ers bleek daarna de wens te bestaan om de behandeling op een later tijdstip te laten geschieden. Met steun van het Amsterdamse afdelingsbestuur heeft ondergetekende daarom verzocht Nieuw-Guinea op de agenda van de tussentijdse algemene vergadering in Wassenaar te plaatsen, hetgeen is gebeurd.

De tekst van de op 26 februari te behandelen ontwerp-resolutie, waarvoor de verantwoording eveneens bij ondergetekende berust, luidt als volgt:

De Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie, enz., enz.
Overwegende:

dat de soevereiniteit over Westelijk Nieuw-Guinea bij het Koninkrijk der Nederlanden berust;

dat de Papoeabevolking nog niet in staat kan worden geacht over eigen toekomst te beslissen;

dat vele vruchteloze onderhandelingen met de vertegenwoordigers van de Republiek Indonesië hebben plaats gehad;

dat thans in Indonesië een wanordelijk en autoritair gezag bestaat, waarbij de rechten van de minderheden onvoldoende erkenning vinden;

dat de soevereiniteit over Nederlands Nieuw-Guinea door Indonesië wordt betwist en met name de Afro-Aziatische landen en het Sovjet-blok geen sympathie hebben voor het Nederlands standpunt;

dat tengevolge van een discrepantie tussen drang naar zelfstandigheid en ontwikkelingsgraad in het betrokken gebied, een chaotische toestand zou kunnen ontstaan, welke o.m. tot een gezagsvacuum leidt;

dat handhaving van de Nederlandse soevereiniteit over Westelijk Nieuw-Guinea niet als een bij uitstek Nederlands, doch als een algemeen westers belang kan worden gezien;

Spreekt als haar mening uit: dat het recht op onafhankelijkheid van ieder volk en derhalve ook dat van de bevolking van Nederlands Nieuw-Guinea, dient te worden erkend;

dat mede gelet hierop, rechtstreekse overdracht van Nederlands Nieuw-Guinea door Nederland aan Indonesië onaanvaardbaar is;

dat vooruitlopend op de vrije zelfstandige keuze van haar status door de bevolking van dit gebied, gestreefd moet worden naar een volledig zelfbestuur;

dat de ontwikkeling van Nederlands Nieuw-Guinea gebaseerd behoort te zijn op een efficiënt ontwikkelingsplan, hetwelk met voortvarendheid dient te worden uitgevoerd, en waarbij inschakeling van de autochtone bevolking zoveel mogelijk wordt bevorderd;

dat een termijn van 10 jaar na de instelling van de daartoe noodzake-

lijke organen voor zelfbestuur, voor het verlenen van de onafhankelijkheid voor ogen behoort te worden gehouden;

dat, zo de bevolking van Nederlands Nieuw-Guinea dit verlangt, Nederland de soevereiniteit eerder moet overdragen;

dat van Nederlandse zijde stappen dienen te worden gedaan, die leiden tot een algehele westerse samenwerking op politiek, financieel en economisch gebied, teneinde een juiste groei naar onafhankelijkheid van Nederlands Nieuw-Guinea te verzekeren;

dat er voorts naar gestreefd moet worden het economische en culturele contact met de bevolkingen van Oostelijk Nieuw-Guinea en de omliggende Melanesische eilandengroepen te bevorderen;

dat het sterke aanbeveling verdient op de grootst mogelijke schaal internationale bekendheid te geven aan de doelstellingen van Nederland t.a.v. Nederlands Nieuw-Guinea en de uitvoering hiervan;

dat in dit verband, hetzij op initiatief van de Verenigde Naties, hetzij op Nederlands initiatief, een spoedige totstandkoming gewenst is van een commissie van waarnemers in Nieuw-Guinea, bij voorkeur bestaande uit leden van neutrale Afro-Aziatische landen;

En gaat over tot de orde van de dag.

Verantwoording

De ontwerp-resolutie is grotendeels

gelijk aan die van het Leeuwarder congres. Een drietal veranderingen werd echter nog aangebracht:

I.p.v. de vierde overweging uit het vorige ontwerp kwam een alinea over de huidige toestand in Indonesië, een toestand die een rechtstreekse overdracht van Nieuw-Guinea aan Indonesië onaanvaardbaar maakt.

Nog voor het vorige congres verzocht de heer De Goey opname van een passage waarin ook op meer politieke samenwerking van de Westerse mogendheden t.a.v. Nieuw-Guinea wordt aangedrongen. Een dergelijke passage werd toegevoegd. Verder werd toegevoegd een alinea waarin om de instelling van een commissie van neutrale buitenlandse waarnemers wordt gevraagd. Dit kan n.l. van grote betekenis zijn voor de verwezenlijking van de politiek t.a.v. Nieuw-Guinea omdat daardoor grotere bekendheid ontstaat met de feitelijke ontwikkeling van dit gebied, waardoor het vertrouwen in de Nederlandse politiek internationaal zal toenemen.

Amsterdam.

E. NYPELS

PRINCIPIEEL STANDPUNT

Op een bijeenkomst van de V.V.D. te Rotterdam op vrijdag 3 februari heeft mr. H. van Riel, onder-voorzitter van de V.V.D., een rede gehouden, die opzienbarend genoemd mag worden.

Met klem betogde mr. Van Riel, hierbij duidelijk doelende op de kwestie van de toto, dat het niet aangaat, de principes van anderen te kleineren en over het hoofd te zien. Daarentegen kwam hij er met kracht voor op, dat men echter ook rekening zal dienen te houden met de principes van de liberalen.

Tè veel wordt de V.V.D., zo stelde mr. Van Riel zeer terecht, gezien als een partij, die, als het er op aankomt, wel veel water in de wijn zal doen om ten koste van alles een kabinetscrisis te vermijden.

Het tegenstemmen van de Eerste Kamerfractie bij de behandeling van het toto-wetsontwerp was louter en alleen een uiting geven aan de afkeuring van onze geestverwanten aldaar, over het volkomen verontachtzamen van de principes van de derde partij van ons lanl.

Spreekende over de Algemene Kinderbijslagwet merkte mr. Van Riel op, dat het z.i. vanzelfsprekend is, dat ouders, die in financieel opzicht niet in staat zijn hun kinderen op verantwoorde wijze groot te brengen, gesteund worden. Het recht op een gezin, ook op een groot gezin, dient erkend te worden. Maar dit wil niet zeggen, dat men de zaken kan omkeren, dat men mag stellen, dat het recht op een gezin vóór alles gaat.

Mr. Van Riel keerde zich tegen de voorgestelde Algemene Kinderbijslagwet. Hij zag niet in, waarom een directeur van een bank kinderbijslag voor zijn kinderen zou moeten ontvangen, waarom ongehuwden moeten betalen terwijl zij zelf géén kinderen hebben.

Het is een krachtig en principiële geluid, dat de vice-voorzitter van de V.V.D. in Rotterdam heeft laten horen. Laten wij hopen, dat deze woorden hun uitwerking niet zullen missen op de houding van de beide fracties van onze geestverwanten in het parlement jegens het beleid van de regering De Quay. Maar vooral hoop ik, dat men metterdaad uiting zal geven aan de afkeer van de door de regering voorgestelde kinderbijslagwet. Zelfs al zou dat een kabinetscrisis tengevolge hebben!

Zaandam.

R. M. MARCUSE

J.O.V.D.-ers

NIEUWE ROTTERDAMSE COURANT

POSTBUS 824, ROTTERDAM, TELEFOON: 111.000

geven door hun lidmaatschap blijk van maatschappelijke verantwoordelijkheid. De NRC is voor hen een bij uitstek geschikt dagblad voor het vergaren van betrouwbare gegevens betreffende alles wat onze samenleving beroert; een uitermate geschikt middel bij een onafhankelijke opinievorming. Vraagt de NRC vrijblijvend op proef als U nog geen abonnee bent.

MARGINALIA

Venus

Het schot van de Russen naar Venus vereist een nauwkeurigheid, die gelijk te stellen is met het doodschieten van een vlieg in Rome vanuit Amsterdam! Hoewel het niet zeker is, dat de Russen Venus met hun raket zullen raken, staat reeds nu al vast, dat het een ongekende prestatie is op het gebied van de interplanetaire ruimtevaart.

Het laat tevens zien, dat de V.S. nog een achterstand op dit gebied hebben bij de Russen. Dit behoeft niet te worden verzweegen.

Toen het Amerikaanse ministerie van defensie begin februari liet weten, dat de V.S. en de Sovjet-Unie op het terrein van de ruimtevaart gelijk staan, liet president Kennedy dit direct door zijn perschef tegenspreken. Dit is heel verstandig. Kennedy is realistisch en wil zijn volk geen valse voorspiegeling van zaken geven. Een dergelijke instelling kan het gehele westen ten goede komen.

De Gaulle

West-Europa kent ook een „realist”: De Gaulle. Deze is in zoverre realistisch, dat hij Frankrijk de leidende rol in West-Europa wil laten spelen.

Zijn ideaal is: het Europa van de Zes onder Mariannes leiding. Engeland behoort niet tot dit „Europa”. Maar dat geeft niet. In deze tijd kunnen we ons best de luxe veroorloven om politiek geschieden op te trekken. Dat dit de NAVO in gevaar brengt kan de Franse generaal blijkbaar niet schelen.

Hij vergeet echter één ding: zonder de NAVO en in het bijzonder de steun van Amerika zou de heer De Gaulle en zijn land binnen de 24 uur door de Russen bezet zijn. Alle „grandeur” ten spijt.

Europa

Voor Frankrijk is De Gaulle een goed en krachtig staatshoofd. Dat is duidelijk. Onze bezwaren gaan echter uit tegen zijn buitenlandse politiek.

Hij wil de klok terugdraaien. Hij wil niets weten van een federalistisch Europa. Hij wil een statenbond: van het Europa der Zes.

Generaal De Gaulle vergeet echter, dat dit Europa niet is. Het is slechts een klein stukje van Europa. Omdat onze arme vrienden achter het ijzeren gordijn door de Russen in hun macht worden gehouden is Europa gesplitst. Dit is echter uiterste overmacht.

Het overige deel van Europa zou dan toch wel het uiterste moeten doen om een eendrachtige politiek te voeren. Maar

niets van dit alles. Wij hebben een bezet Europa, het Europa van de Zes, en het Europa van de Zeven.

Wij moeten echter wel bedenken, dat iedere keer als er weer een „Europa” bijkomt, het werkelijke Europa geweld wordt aangedaan.

Benelux

De ministers De Quay en Luns hebben zich tegen de plannen van De Gaulle verzet. Als men echter alleen staat is het slecht vechten. Wij hebben ons echter afgevraagd: was het niet mogelijk geweest steun te verkrijgen bij onze Benelux-partners.

De Benelux is tot nog toe het meeste geïntegreerde stukje Europa, dat we kennen. Bij de buitenlandse politiek blijkt er echter steeds geen overeenstemming. Dit is teleurstellend. Er gens moet er tussen de drie landen kortsluiting bestaan. België en Luxemburg staan geregeld aan de Franse kant. Zij zullen er echter goed aan doen te beseffen, dat dit in Nederland geen beste indruk maakt. Sterker gezegd: de liefde kan niet steeds van één kant komen.

Televisie

De VARA heeft het onlangs gepresteerd het Nederlandse t.v.-publiek via de beeldbuis te laten zien hoe men iemand wurgt. In een uitzending van 35 minuten, onder de titel „Bijna Twintig” liet ze — veelal in close-ups — realistische wurgpogingen zien van een krankzinnige met een jong meisje. Een dergelijke uitzending heeft totaal geen zin; ze richt alleen maar schade aan.

Het interessante aspect van deze uitzending van de VARA is echter, dat ze nu het uitzenden van moordfilms en het brengen van verderfelijke invloed niet meer als argument tegen de commerciële t.v. kan inbrengen.

Het argument tegen de commerciële t.v. is o.a. dat het cultuurbederfend zou kunnen werken.

In het onlangs door de omroepverenigingen gepubliceerde rapport over de commerciële televisie in Engeland worden dit soort uitzendingen in scherpe woorden afgekeurd. Terecht.

Maar de VARA heeft nu zelf duidelijk gemaakt, dat dergelijke uitzendingen niets met commerciële televisie te maken hebben. Zelfs een „zuil” kan zich er aan vergrijpen.

S.E.R.

De Sociaal Economische Raad is twee-en-een-half jaar nadat de regering (Drees)

om advies over het huurvraagstuk had gevraagd met haar advies gekomen. Afgezien dat het advies van generlei waarde is — de S.E.R. is op alle punten verdeeld — is het de kwestie van de tijdsduur, die ons op dit punt tot schrijven noopt.

Wij vragen ons af wat het voor zin heeft om in deze dynamische tijd advies te vragen aan een

college, dat ruim twee jaar nodig heeft voor een antwoord. In de meeste gevallen is het dan wel door de feiten achterhaald.

De S.E.R. zal er goed aan doen voortaan de zaken anders en vooral efficiënter aan te pakken, anders loopt de raad het gevaar belachelijk te worden.

F. A. H.

Problemen rond de vrije zaterdag

(Ingezonden)

In antwoord op de interessante probleemstelling van mr. W. H. Fockema Andreae, zou ik graag enigszins dieper op deze materie in willen gaan. Het komt mij allereerst nuttig voor enige moeilijke punten aan te tippen. Twee grote groepen belangstellenden zijn er te onderscheiden: 1e. de werknemers en 2e. de werkgevers.

Voor de werknemers zelf is er geen moeilijkheid, op het eerste gezicht zullen deze zeggen: „Geef ons die vrije zaterdag, want we worden er alleen maar beter van”. Het probleem echter is, de motivering waarom de werknemers „recht” zouden hebben op wat mr. F. A. noemt „de vrucht van onze moderne sociale beschaving”.

De steeds toenemende specialisatie voor een zeer grote groep van werknemers betekent een versmalling van het beroepsvlak, dit heeft als directe gevolgen: 1e. dat deze werknemers niet meer zo gemakkelijk van betrekking kunnen veranderen; 2e. het snel bereiken van een maximum inkomen, waardoor de wisselwerking tussen behoeften en inkomen juist in de jeugdperiode het gunstigst is, de verhouding tussen behoeften en middelen is de welvaart en deze zien we afnemen naarmate men een hogere leeftijd bereikt (opbouwen van een gezin enz.), het gevoel is een gevoel van onbehagen, een versmalling van de arbeidsvreugde (lopende bandwerk). Daar ons streven met het oog op de stijgende bevolkingsgroei er in de allereerste plaats op gericht is de produktiviteit te verhogen, zal het slechts mogelijk zijn nog meer te specialiseren. Om het bovengenoemde verlies enigszins te compenseren, zullen we een gedeelte van de produktiestijging moeten omzetten in verkorting van de arbeidsduur, en naar het mij voorkomt niet om per dag een half uur minder te werken, maar zullen we de mogelijkheid moeten onderzoeken of het **verantwoord** is een vrije zaterdag of maandag? te geven.

Recreatiemogelijkheden

Gebeurt dit, dan zal de regering zeer veel aandacht moeten besteden aan het uitbreiden van de recreatiemogelijkheden, doen wij dit niet, dan zullen er vele extra problemen rijzen, waarvan ik U er één uit de velen zal noemen.

Bij vele werknemers is een grotere behoefte waarneembaar aan vermeerdering van het welvaartsaandeel dan aan meer vrije tijd, dit verschijnsel zal er, zoals ook in andere landen blijkt, toe leiden, dat de z.g. zwarte arbeid, welig zal gaan tieren, speciaal wanneer men let op de situatie op onze huidige arbeidsmarkt.

Nu de werkgevers, deze hebben zonder enige twijfel een veel groter belang bij het al of niet verlenen van een vrije zaterdag, het staat n.l. vast, dat in de overgangperiode met een produktieverlies rekening zal moeten worden gehouden, dit zal weer moeten worden opgevangen, anders zal het nationale inkomen een daling vertonen met alle gevolgen van dien. De stijging van de produktiviteit c.q. rentabiliteit van de ondernemingen die de vrije zaterdag overwegen zal

zodanig vast moeten staan, dat dit aanvankelijke verlies te niet kan worden gedaan. (Het zal moeten worden verdiend in de vorm van een niet onbelangrijke produktiviteitsverhoging van tenminste 6½/0. Het staat wel vast, dat wanneer men daarnaast de eisen, welke de gedifferentieerde loonpolitiek voor het ambacht opwerpt, in aanmerking neemt, welke bij de werknemers veelal voorkeur genieten, verdergaande verlangens met inachtneming van stabiele prijzen moeilijk te realiseren zal zijn. — Gegevens van het orgaan van de K.N.M.B.).

Voor het (klein)winkelbedrijf speciaal ligt deze zaak zeer moeilijk. Toch zullen de „kleine zelfstandigen” mee moeten gaan, naarmate deze ontwikkeling voortschrijdt. Doen zij dit niet, dan bestaat het gevaar, dat hun personeel weggezogen wordt door die bedrijfstukken, die het zich wel kunnen veroorloven de vrije zaterdag in te voeren. Een zaterdag, die juist voor de omzet van vele middenstanders van extreem belang is, te meer daar juist door de vrije zaterdag een nieuwe golf van additionele koopkracht naar deze bedrijfstak lijkt te gaan spoelen. (Het Duitse voorbeeld, dat veelvuldig wordt aangehaald om aan te tonen dat het toch wel kan, bewijst bij nader onderzoek, dat de zaterdag nog altijd de beste verkoopdag is. Op de ene zaterdag in de maand, waarvoor de sluiting niet geldt, is de omzet enorm gestegen en de kooplust navenant — K.N.M.B.).

Andere wegen

Het is dus begrijpelijk, dat men naar andere wegen gaat zoeken om het personeel in deze bedrijfstak op een andere wijze te laten compenseren, b.v. d.m.v. een rouleringssysteem, het inschakelen van gehuwde voormalige werknemers (belastingfaciliteit) op de zaterdag, koopavond op vrijdagavond, gebruik maken van automaten, enz.

Een ander probleem komt er wanneer marginale bedrijven er niet in zullen slagen om hun geleden verlies te compenseren, dit zal tot liquidatie moeten leiden, met als gevolg werkloosheid enz.

Met het oog op deze vraagstukken kom ik voorlopig tot de conclusie, dat de moeilijkheden voor elke bedrijfstak anders liggen en dat men slechts na zeer lang en vooral **wijs nadenken**, mag besluiten verder te gaan in de richting van de arbeidstijdverkorting. DICK DE RONDE

Staalconstructies voor alle doeleinden Speciaalbedrijf voor zwaar plaatwerk Constructiewerkplaatsen

W. Huizer n.v. Capelle a/d IJssel - telefoon 0-1804-2657

Over defensieaangelegenheden en atoomkoppen

Afdeling Zaanstreek ontving lt. gen. b.d. J. H. Couzy

Maandag 23 januari mochten wij als spreker luitenant-generaal b.d. J. H. Couzy, lid van de Tweede Kamer voor de V.V.D., in hotel-restaurant De Waakzaamheid te Koog aan de Zaan ontvangen. Zoals gebruikelijk had het bestuur voor deze tweede bijeenkomst in de eerste maand van het nieuwe jaar (die volgde op een zeer geslaagd zowel als levendig Nieuwjaarsbal te Zaandam), de leden van de Statencentrale Zaanstreek der V.V.D. uitgenodigd. Dat de belangstelling, zowel van V.V.D.-zijde als van die der eigen leden, niettemin matig genoemd moest worden, zal zijn diverse oorzaken en redenen wel gehad hebben. Niettemin is deze geringe belangstelling in elk opzicht te laken.

In een uitermate heldere en zuiver technische inleiding besprak gen. Couzy diverse defensie-aangelegenheden, waarvan als belangrijkste genoemd mag worden de diensttijd-verkorting.

Twee parate divisies

Spreker zag voor de naaste toekomst geen overtuigende mogelijkheden en kansen om tot een verkorting van de diensttijd te komen, tenzij men het model van de Amerikaanse legerdivisie over zou nemen.

Deze Amerikaanse divisie is weliswaar kleiner dan de onze, stelde gen. Couzy, doch ontegenzeggelijk verdient het de voorkeur twee parate divisies te hebben, die, zij het kleiner, in ieder geval volledig bezet en mobieler zijn, dan de huidige divisies, die niet volledig bezet kunnen worden door het ontstellende tekort aan beroepspersoneel van 5100 man. (De tekorten bij luchtmacht en marine bedragen respectievelijk 1100 en 1800).

Door het overnemen van de Amerikaanse organisatie zou het tekort aan personeel al aanzienlijk teruggebracht kunnen worden. Als maatregelen om tot vergroting van het beroepskader te komen beval spreker o.m. aan: betere salariëring, instelling van een z.g. „middelkader” voor officieren, een meer uiteenlopende bezoldiging bij de verschillende takken van dienst in tegenstelling tot het huidige systeem, dat bij elke tak van dienst van dezelfde maatstaven uitgaat en vervroegde pensionering van officieren, die geen kans op promotie meer hebben.

Dit laatste vooral zal voor jongere

officieren meer promotiekansen inhouden. Gen. Couzy keurde het huidige systeem, waarbij de officieren veertig dienstjaren moeten vervullen om gepensioneerd te worden, ten zeerste af. Gen. Couzy was echter vrij pessimistisch over de kansen van het werven van beroepspersoneel.

Hierbij wees hij op het zeer kleine percentage beroepspersoneel van onze legersterkte: 24%. (In Duitsland en België ongeveer 55%).

Tijdens de zeer langdurige discussie stelde gen. Couzy o.m., dat een volkomen doelmatige defensie van Nieuw-Guinea onmogelijk is. Een dergelijke defensie zou ons land jaarlijks 500 miljoen gulden kosten. Aan de andere kant zag hij de bedreiging van Indonesië niet al te ernstig. Hij meende, dat de Indonesische „oorlogspolitiek” een vrijwel zuiver psychologische was. Bovendien wees gen. Couzy er op, dat de infiltraties, die tot nu toe hebben plaats gevonden, buitengewoon slecht van opzet zijn geweest. Er ontbraken goed functionerende verbindingslijnen met de uitvalsbases, waardoor het mogelijk bleek, de ene infiltratiebende na de andere op te vangen.

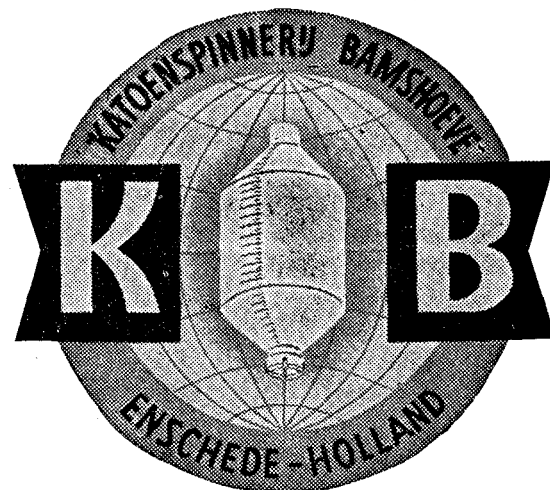
Ten aanzien van de „atoomkoppen” merkte gen. Couzy op, dat het allerminst in de bedoeling ligt in Nederland zelf afvuurbases in te richten voor kernwapens. Deze wapens, die in ons land worden (worden) opgeslagen, zijn tactische wapens, bedoeld om bij het eventueel uitbreken van een conflict, direct naar het front vervoerd te worden.

Toen de afdelingsvoorzitter omstreeks half twaalf gen. Couzy hartelijk dank zegde voor zijn inleiding en goede wil de verre reis naar de Zaanstreek vanuit Apeldoorn ondernomen te hebben, onderstreepte een krachtig applaus van de aanwezigen zijn woorden.

De volgende bijeenkomst van de afdeling Zaanstreek wordt gehouden op zaterdag 25 februari in gebouw Van Marle te Zaandam. Mej. Agnes Nolte, lid van de Tweede Kamer voor de K.V.P., zal spreken over „De K.V.P.: Van Drees tot De Quay”.

Op zaterdag 11 maart organiseert de afdeling Zaanstreek in samenwerking met de afdeling Zaandam van de A.R.J.O.S. een avond, eveneens in gebouw Van Marle te Zaandam. Burgemeester G. J. D. Franken van Zaandam zal op deze avond een jongerenforum, waarin alle politieke stromingen in vertegenwoordigd zullen zijn, presideren. Beide bijeenkomsten worden afgerond door het bekende „gezellige samenzijn”.

M.

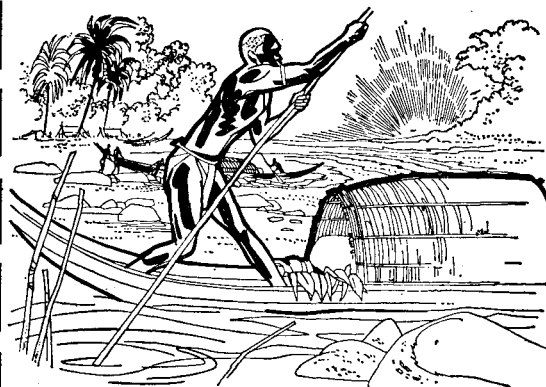

Spinners en Twijners
van
Weef- en Tricotgarens

HBU

HBU

**Suriname is groter dan
alleen Paramaribo...**

Laat één van de Nederlandse kantoren der H.B.U. - de bank met haar vele overzeese vestigingen - uw mogelijkheden in dit land met u onderzoeken.

**Ook voor Suriname:
de HBU**

HOLLANDSCHE BANK-UNIE n.v.
AMSTERDAM - DEN HAAG - ROTTERDAM

Het «progressieve» blad voor de jeugd «Twen» (nu «taboe») een mislukking

Veel geschreeuw maar weinig geestelijke wol

„Twen” is uit. Elke kiosk brult het uit. Een nieuw blad, een revolutionair blad, een gedurfd blad.

Wat doe je dan als „late twen”, je koopt het omdat je nu eenmaal benieuwd bent hoe je mede-twintigers het er in dit nieuwe tijdschrift afbrengen. Je verwacht veel, immers wij jongeren menen de talloze problemen veel beter te doorzien dan die suffige, verwaasde ouderen.

Maar de hoog gespannen verwachtingen worden met een slag de bodem ingeslagen, je begrijpt het niet en leest nog eens en nog eens. En dan kom je tot de conclusie, dat het allemaal niets is. Een modegril, met de nadruk op gril. Maar geen nieuwe mode.

Een couturier, die bezeten is van zijn métier, zit boordevol sprankelende ideeën. Deze ideeën weet hij om te zetten en om te werken tot vaak verbluffende originele en toch praktische en reële creaties.

Zo behoren m.i. ook jonge schrijvers te zijn, gegrepen door een beginsel, op de hoogte van eigen-tijdse denkbeelden, die, indien zij reëel zijn, getoetst moeten worden aan het eigen beginsel.

Veelal zullen botsingen niet uitblijven, maar de toetsing dwingt in ieder geval tot bezinning. En als deze jonge schrijvers dan werkelijk creatieve geesten zijn, dan kan uit deze geestelijke strijd een nieuwe literatuur geboren worden.

Kan men nu zeggen, dat „Twen” een kleed heeft gekregen, dat zoveel verschilt van wat nu is. Fotografisch wel, maar literair niet.

De haute-couturelijn, die de redactie krampachtig probeert te ontwikkelen is weinig geïnspireerd. Om in de zelfde beeldspraak door te gaan, de jonge couturiers van Uw blad beperken zich tot de conventionele modellen. Maar waar blijft dan de lijn waaruit de revolutionaire geest blijkt.

En dan natuurlijk revolutionair in positieve zin. O zeker er wordt veel gekankerd, heel veel zelfs. En als maar weer op die ouderen, die het zo verduiveld slecht doen. Maar wat is Uw alternatief? Dat is er niet. Kankeren, alsmat kankeren, zoals de heer Van het Reve, op die ouders die in borstrok rondflanereren, in ondergoed aan tafel zitten, thee slurpen, karbonadebeentjes afkluisen. Bepaald schokkend. Misschien zou de redactie voor het eerstvolgende nummer een Duitse auteur kunnen vragen een gründliche Verhandlung te geven over „Das Halb-Exhibitionismus am Tisch”. En wat een teurstelling ook voor Amy Groskamp, die zich zoveel moeite heeft getroost om ons volk tafelmanieren bij te brengen. Zou Twen hier niet iets groots tot stand kunnen brengen. Er worden zoveel nationale campagnes gehouden, waarom nog niet een om dit euvel te bestrijden en dan onder het motto „iedere Nederlander een ochtendjas en bestek”. Ik heb echter nog meer critiek. Jongeren kijken meestentijds verder dan vandaag, zij koersen op morgen.

Koers op eergisteren

Maar Twen, het weekblad voor jongeren, koerst op eergisteren. Waarom anders die mijmeringen, sentimentele mijmeringen over wat was, over de „stralende ogen en juichende stemmen van socialistische achter wapperende rode vlaggen”, die het historische Morgenrood zongen. En dan de verzuchting „waar zijn de hartstochtelijke massa's gebleven, die in vooroorlogse dagen achter de rode vaan optrokken, zingend „Makers verheft U ter vrijheid, makers omhoog naar het licht”.

Ik was van mening, dat de klassenstrijd, gelukkig, tot een voorbijgaande periode behoorde. Ik kan mij best

voorstellen, dat extreme socialistische nog wel eens hunkeren naar die tijd van fel uitgedragen idealisme. Maar voor ons jongeren was het toch taboe. Niet voor Twen, dat er zo verrukkelijk melancholiek over weet te schrijven.

Een vreemd geluid voor jongeren in een periode van grote welvaart, waarin het socialisme op zijn retour is. Neem ons landje, men is daar nog niet eens in staat — niettegenstaande alle mogelijke moeite — om een levensvatbare socialistische jongerenbeweging op te bouwen.

A.J.C. exit

De eens zo actieve Arbeiders Jeugd Centrale verdween, evenzo de socialistische Jongeren Organisatie „Nieuwe Koers”. Ik zeg dit niet uit leedvermaak, want ik betreur ten eerste deze uiting aan gebrek aan politieke belangstelling. Natuurlijk zijn er socialistische jongeren — hoe zou anders de P.v.d.A. een van de grootste partijen zijn — maar deze laten zich niet meer verenigen in organisaties, die verouderde dogma's nastreven. En dit weet Twen natuurlijk ook wel, maar waarom dan toch nog die oubolligheid? Twen is een blad voor de jeugd, maar voor welke jeugd? De jeugd van Vinkenoog en Vaandrager? Is die synoniem aan de doorsneejeugd? Daar geloof ik nou net geen zier van, maar waarom in dit eerste nummer dan direct de schijnwerpers gericht op de „pleiners”.

Vinkenoog schrijft voortreffelijk, maar waarom moet hij nou juist beginnen bij die jongeren, waarvan hij zegt „zij zijn niet lost, beat, angry of zelfs maar young — ze hebben het gevonden, kunnen vrijuit spreken”. Wel als dat zo is, laat ze dan hun gang gaan en breng ze niet steeds in het nieuws, want dat wordt stomvervelend. Laat ze dichtten, laat ze schrijven, laat ze dansen, laat ze zingen, laat ze nog veel meer doen. De wereld heeft geen behoefte aan hun would-be intellectualiteit, dat zullen ze op de duur wel merken. Laat ze daarom hun gang gaan. Zij zijn niet anders dan anderen, maar spelen hun leven anders dan die anderen. Of ze werkelijk gelukkig zullen zijn? Misschien wel, dat hoop ik tenminste om dat ik het iedereen gun. Misschien ook niet, omdat ze bij herhaling in conflict zullen komen met de normen, die in onze maatschappij gelden. Maar laat ze hun gang gaan Simon Vinkenoog! Daarmee bewijst je ze wellicht een veel grotere dienst.

En dan die andere jongeren, waartoe het grootste gedeelte behoort. Die — voor Vinkenoog misschien conventionele — jongeren, die ploeteren voor hun toekomst. Ik mag ze wel, die knapen die avond aan avond — na een zware dagtaak — de avondschole bezoeken en daarna nog hun huiswerk moeten maken. Ze hebben het niet gemakkelijk, maar ze komen, ze brengen het ver omdat ze spirit in hun body

hebben. Zo zijn er veel, de avondschole zijn overbevolkt.

Ik mag ze wel, die jongeren die de middelbare scholen en universiteiten bezoeken. Zij zijn een waarborg voor de verdere ontwikkeling van onze wetenschap. Zij zullen er in slagen het wetenschappelijk niveau op een steeds hoger niveau te brengen. O zegt Twen dan sprekend over onze maatschappij, waarin wetenschap en welvaart een hoge vlucht hebben genomen: „Tegenwoordig is iedereen exclusief. Met een inkomen van f 300 in de maand is iedereen, die dat per se wil, aantrekkelijk, modieus geestig, intelligente snob zelfs. Of experimenteel. En iedereen heeft een auto. Iedereen heeft geld. Iedereen kan alles kopen, zien, horen, lezen, leven. Pretenderen, imiteren tot hij erbij neer valt.

En krankzinnige hausse in geestelijke en materiële waarden heeft de algemene middelmatigheid een niveau geschonken, dat iedere niet-debiel in staat stelt zich ruim te wentelen in de reusachtige navelvagues van de smaakvolle, culturele, scherpzinnige levensbrei.” Waarvan acte!

Maar wat wil Twen dan wel. Wij hebben een klassenstrijd moeten meemaken — waarover nog wel zo verheerlijkt werd geschreven — om te bereiken, dat iedereen de moge-

lijkheid kreeg om zich een redelijk inkomen te verwerven. En nu dat dan bereikt is, is het weer niet goed. Wat een conservatieve praat voor zo'n progressiefdoend blad. Maar ik zou toch echt niet het tijdperk van voor de oorlog, met vaak schrijnende armoede voor bepaalde volksgroepen willen terughebben.

Er zijn nog veel meer kritische opmerkingen te maken, maar ik geloof reeds voldoende mijn bezwaren tegen het eerste nummer van Twen naar voren te hebben gebracht.

Het is te eenzijdig, richt zich tot een te kleine groep jongeren — afgaande dus op de inhoud van het eerste nummer. Het is een blad voor jonge mensen, dus niet alleen over en voor „pleiners”. Er wordt veel gekankerd op de ouderen en dan in negatieve zin, een alternatief wordt niet gesteld. Er wordt gekankerd op deze welvaartsstaat, maar wat wil men dan? Er wordt geleuterd over sex, maar er wordt niets over gezegd.

Het scheppen van nieuwe creaties is een zware opgave, de couturiers van Twen zijn hierin bepaaldelijk niet geslaagd. Een uitzondering wil ik gaarne maken voor het fotografische gedeelte, dat vind ik n.l. voortreffelijk. Maar Twen wil meer bieden, laat dan ook de redactionele inhoud eerlijker, spontaner en reëler zijn.

HANS M. J. DUBBELDAM

De ledenwerfactie is van start

Zorgt dat Uw afdeling in de prijzen valt

Overeenkomstig de aankondiging van onze landelijk voorzitter, de heer Evert Hoven, in de Driemaster van december 1960, is de ledenwerfactie op 1 januari jl. van start gegaan.

De prijzen, die de afdelingen kunnen winnen zijn bijzonder interessant, nl. 10 gratis toegangskaarten voor het congres voor de afdeling wier ledental het sterkst is toegenomen en 5 gratis toegangskaarten voor de afdeling wier ledental procentueel het sterkst is gestegen.

Om administratieve redenen zal de stand worden opgemaakt per de vierde van elke maand. Uitgegaan zal worden van de nettoledenswinst, gerekend vanaf 1 januari 1961.

Hieronder de eerste stand over de periode 1 januari t/m 4 februari 1961 van de afdelingen, die numeriek het meest zijn gestegen:

1. Ede-Wageningen	4
2. Zaandam	3
3 t/m 6. Alkmaar, Oost-Groningen, Zutphen, Zwolle elk	2
7. Zuid-Veluwe	1

Volgens de stijgingspercentages ziet de stand er als volgt uit:

1. Zwolle	22.20%
2. Ede-Wageningen	14.30%
3. Zaandam	6.80%
4. Zutphen	6.40%
5. Zuid-Veluwe	5 %
6. Alkmaar	4.90%
7. Oost-Groningen	4.50%

Tot slot zou ik de afdelingen gaarne willen opwekken zich volledig voor deze actie in te zetten. LAAT ELK LID EEN NIEUW LID AANBRENGEN. Een gezonde wedijver tussen de afdelingen draagt bij tot de versterking van onze organisatie.

JAN W. VERBEEK

N.V. Teer-, Bitumen- en Verfindustrie Touwen & Co.

Vierwindendwarstraat 1, AMSTERDAM, tel. 246275-245393

FABRIKANTE VAN PRODUCTEN VOOR:

Houtbescherming	(diverse kleuren)
IJzerbescherming	(op bitumen + teerbasis)
Betonbescherming	(op bitumenbasis)
Vochtige muren	(op siliconenbasis)

Grootse viering van het

tweede lustrum

van het District Noord op 11 maart
a.s. in hotel De Gouden Leeuw te
Zuidlaren

PROGRAMMA:

- 14.30 uur Aankomst en ontvangst.
- 15.15 uur **Opening** van het tweede lustrum van het district Noord van de JOVD door de voorzitter, de heer R. R. Smit.
- 15.30 uur **Lustrumrede**, uit te spreken door Zijne Excellentie, de minister van Binnenlandse Zaken, mr. E. H. Toxopeus.
- 16.30 uur Kennismaking en borreluurtje.
- 17.30 uur **Drentse koffietafel**.
Tafelrede, uit te spreken door mr. dr. K. van Dijk, ere-voorzitter van het Noordelijk District.
- 20.00 uur Opvoering van een blijspel in drie bedrijven: „Morgen is er weer een dag” (schrijver Dick van Maasland), door de afdeling Zuidlaren van de JOVD.
In de pauze zal een verloting worden gehouden.
- 23.00 uur **Groot Lustrumbal** in alle zalen van „De Gouden Leeuw”.
Met medewerking van:
Martin Vijver's Dansorkest en
Het Schoppen Aas Kwartet.
Een lustrum-feest in de versierde „Gouden Leeuw” met vele attracties.

EEN LUSTRUM OM NOOIT TE VERGETEN.

BELANGRIJK: Deelnemersprijs f 6.75 p.p. Alleen 's avonds f 3.—.
Opgaven voor de Drentse koffietafel vóór 7 maart a.s. bij het distrikts-
sekretariaat: Violenstraat 11, Sappemeer.
Zuidlaren is bereikbaar vanaf Assen met de bus van 12.47 uur en vervolgen
iedere twee uur vanaf 12.47 uur.

Opgave-formulier voor de Drentse koffietafel:

Ondergetekende:

Straat:

Woonplaats:

geeft zich hierbij op voor deelname aan de Drentse koffietafel op de
Distriktsdag 11 maart te Zuidlaren.

Handtekening:

DIT FORMULIER VOOR 7 MAART TE ZENDEN AAN:
W. T. BOIJENGA,
Violenstraat 11,
SAPPEMEER.

De randstad Holland in de toekomst

De heer W. H. Jas, wethouder te Dubbeldam, begon zijn inleiding over de Randstad met duidelijk te stellen dat de meningen over dit probleem dwars door de grenzen lopen die de politieke partijen afbakenen. Over het algemeen is men het er wel over eens, dat een te grote concentratie in het westen van het land voorkomen moet worden, al heeft dr. Luning Prak onlangs een andere mening gelanceerd.

Spreker schetste het ontstaan van de talrijke nederzettingen aan de benedenloop van de Rijn; deze delta is uit verkeersoogpunt gezien een ideale vestigingsplaats, waar steeds meer ondernemers het oog op laten vallen. Deze concentratie heeft zijn weerslag op de land- en tuinbouw, die in dit gebied een zeer aanzienlijk deel van de Nederlandse export voor haar rekening neemt. Ook de recreatiemogelijkheden zullen onaanvaardbaar klein zijn als het westen een aaneenschakeling van huizen en fabrieken zal zijn geworden.

De heer Jas stemde in grote lijnen in met het Drechtstedenplan, dat beoogt de industrie te spreiden van Rotterdam in Oostelijke richting langs Noord, Merwede en Dordtse Kil. Hij wilde de akkerbouwgronden op Voorne en Putten in elk geval zoveel mogelijk sparen.

Tijdens de discussie die volgde, gaf de heer Jas toe dat de planologische diensten fouten hadden gemaakt, maar hij wees erop dat de ontwikkeling zich van te voren zelden duidelijk aftekent. Op een vraag of het niet vaak voorkomt, dat ambitieuze gemeenten in het westen dwars tegen de politiek van de rijksoverheid

ingaan, antwoordde de spreker, dat wat meer coördinatie in deze zeker geen overbodige luxe zou zijn. Met een gezellig samenzijn werd deze avond besloten.

Nogmaals:

De vrije zaterdag

(Ingezonden)

In de toekomst zie ik er van komen, dat de zelfstandige ondernemer steeds harder zal moeten werken in Nederland, en alles moet bedenken om het de werknemer steeds meer naar de zin te maken en hun steeds meer welvaart te geven. Het zal de erfenis wel zijn van 13 jaar eenzijdig regeren.

J.O.V.D.-ers let op Uw zaak t.o.v. Uw toekomst, want U wordt ge-weerd omdat U zelfstandig wilt zijn en er een eigen mening op na wenst te houden.

De vrije zaterdag begint precies verkeerd, ik dacht zo eerst de werkgever en dan de werknemer, want de werkgever moet immers alle risico's dragen ook.

Naaldwijk,

M. E. BOT-VAN DEN DOEL

Frank Rijdsijk's Industriele On- dernemingen n.v.

Hendrik-Ido-Ambacht
Tel. H.-I.-Ambacht 245
Rotterdam 117615

SCHEEPSSLOPERIJ

HANDEL in:

- Oud IJzer
- Nieuw IJzer,
- Bruikbaar IJzer, enz.

De Driemaster

Maandorgaan van de Jongeren
Organisatie Vrijheid en Demo-
cratie (J.O.V.D.)

Hoofdredacteur: G. Stempher.

Leden van redactie:

Bote de Boer Lzn, Drs J.
Schuijff en ir. F. Wagenmaker.
F. A. Hoogendijk (secretaris)

Redactie-adres:

Paulinastraat 88, Den Haag
Adres — Administratie:
Gooiergracht 163, Laren (N.H.)
Telefoon 02953-3563.

Abonnementsprijs minimum
f 3,— per jaar. (Voor leden
gratis).

Abonnements- en advertentie-
gelden uitsluitend aan G. Stem-
pher Laren (N.H.), Postgiro 244397
of op bankrekening, Hollandsche
Bank-Unie N.V., Herengracht
434—438, Amsterdam.

STALEN
KANTOORMEBELEN
GISOLAMPEN

N.V. BETONDAK

Fabrieken Arkel - kantoor Gorinchem

N.V. Lijm- en
Gelatinefabriek

„Delft”

TWEE TORENS
Telefoon 25242 - Delft

LIBERTAS

tweemaandelijks
orgaan van de
**NEDERLANDSE
LIBERALE
STUDENTEN**

*Vraagt
proefnummer!*

Adm. Rooseveltlaan 175
Amsterdam-Z.

N.V. ROTTERDAMSCH KOPER- EN METAALGIETERIJ

H. F. A. WEIJER
GUSTOWEG 43 - ROTTERDAM
TELEFOON Nos.: 66038 - 66490
TELEFOON NA 6 UUR 74863

VARIOS

elektroden - lastransformatoren

Varios-Fabrieken N.V. - Groningen - Rotterdam

TANDWIEL- EN GIETWERK-SPECIALISTEN

Fabricagerechten voor de BENELUX-gebieden
van STOECKICHT planetaire-overbrengingen

METAALBEDRIJF

RADEMAKERS N.V.
ROTTERDAM KLAZIENAVEEN

FRIESCH-GRONINGSCH HYPOTHEEK BANK N.V.

EN AANGESLOTEN BANKEN

Amsterdam - Arnhem - 's-Gravenhage - Groningen - Rotterdam

Vlotte behandeling van hypotheekaanvragen

Fa. W. VAN 'T HART & ZONEN

TELEFOON 39416-33267-50699-32280

- Classificeren en volledig onderhoud van schepen.
- Reinigen van alle typen stoomketels
- Vervanging dek- en machinekamer-personeel
- Onderhoudswerkzaamheden van constructiebouw.
- Zandstralen van alle voorkomende werkzaamheden.
- Mastiekwerkzaamheden

DRIJVENDE LUCHT-, LICHT- EN ZANDSTRAAL-INSTALLATIES
HUDSONSTRAAT 37-39 - ROTTERDAM - W.

TRIPLEX & BOARDHANDEL

D. BRAND

„Picus”-Betontriplex - Meubelplaten - Deuren

Spangeskade 115 - ROTTERDAM

Tel. 010 30231-51995

JOH. BOELE TZN's

ZAND-, GRIND-, HANDLS- EN TRANSPORTBEDRIJF
Corn. Muschstraat 2 - Rotterdam 4

Voor levering van ophoogzand

TELEVISIE - RADIO

WILLEM DE JONG

voorheen PASSAGE

Specialisten sinds 1906
GRAMO
TAPE-RECORDERS

Korte Hoogstraat 16
ROTTERDAM
Telefoon 117640 (3 lijnen)
Tussen Gerzon en V. & D.

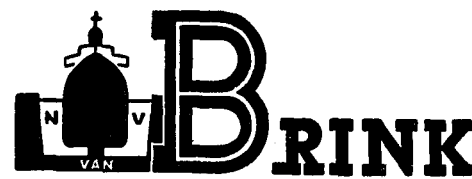
N.V.

W. A. HOEK'S

MACHINE- EN ZUURSTOFFABRIEK
Hoofdkantoor en Machinefabriek te Schiedam

COMPRESSORS voor alle gassen en iedere druk.
INSTALLATIES voor de bereiding van zuurstof, stikstof, enz.

**Scheeps-
reparatie-
bedrijf**

Waalhaven Pier 8 - Rotterdam
Telefoon 77610 (3lijnen)
Na 18 uur: 73554, 70341, 41782, 171502

N.V. Scheepsbouwwerf - Machinefabriek

„DE KLOP”

Industrieweg 4

Sliedrecht

GEBR. BODEGRAVEN

NIEUWKOOP

- ★ Fabriek van Metaalwaren
- ★ IJzerhandel

Telef. 01725 nr. 104 en 289

Voor betere en gezondere oogst:

**AA-BESTRIJDINGSMIDDELEN en ORIGINELE ZAAIZADEN
van N.V. LANDBOUWBUREAU M. WIERSUM te Groningen**

N.V. BOELE'S

Scheepswerven en Machinefabriek
BOLNES

Nieuwbouw en reparatie

N.V. Betonfabriek DE METEOR

DE STEEG
Tel. Velp K 8302-3344

Fabriek van kwaliteits betonartikelen

Voor prima vlees en fijne vleeswaren

Fa. GEBR. DENGERINK

Vleeswaren- en Conservenfabriek
MEPPEL - Telefoon 2514

C. van der GIESSEN EN ZONEN'S
SCHEEPSWERVEN N.V.
KRIMPEN AAN DEN IJSSEL

Captain A. de Jonge

Gecontroleerde Particuliere
Dag- en Nacht-Bewakingsdienst

Bewaking van Schepen,
Kaden, Loodsen, Wagons
en opgeslagen goederen
Vakkundig en Technisch
personeel voor verhalen
van schepen, openen en
schoonmaken van ruimen,
binnen- en buitenboord
verven, ketel en tank
reinigen, aflos donkey-
man, matrozen, koks, enz.

8 b van Vollenhovenstraat,
Rotterdam

Tel. dag en nacht 123578, 126173
en 116539

Werf

„DE HOOP”

Schiekade 36, Schiedam
Tel. 0 10-46180

*Reparatiehelling
voor schepen
tot 55 meter*

ANNO 1774

A. VAN HOBOKEN & Co.

BANKIERS
ROTTERDAM
PARKLAAN 32-34

BIJKANTOREN:
's-GRAVENHAGE
RHENEN

CORRESPONDENTSCHAP:
WIJK BIJ DUURSTEDEN

**HONIG'S
ARTIKELN**

*Serien in
elk serin!*

**DE ROTTERDAMSCH
DROOGDOK MIJ N.V.**

VERPLEGING èn ONDERWIJS

ontvangen de patienten van

Het Nederlands Studenten Sanatorium te Laren (NH)

Leest de interessante brochure: „HET HOE, WAT,
WAAROM VAN HET NEDERLANDS STUDENTEN
SANATORIUM”, op aanvraag gratis verkrijgbaar bij het
Centraal Bureau van de Stichting Het Nederlands Studenten
Sanatorium, Keizersgracht 632, Amsterdam (C), Telef. 64488.

*Steunt het werk dezer stichting, die financiële
hulp van particuliere zijde nog niet ontberen kan!*

Postgiro-rekening No. 91323, A'dam.

Bakker n.v.

Machinefabriek

en

Staalgieterij

RIDDERKERK

N.V. SCHEEPSWERVEN

„PIET HEIN”

voorheen

FIRMA W. SCHRAM & ZONEN

**WERVEN TE BOLNES
EN PAPENDRECHT**

Twee dwarshellingen, elk 115 mtr.
lang. Overdekt droogdok 116x30
meter, geschikt voor het zwaarste
materiaal.

Telefoonnummers Rotterdam
71354. Dordrecht 3774